

Whisky, to je moje gusto

Jan Rychlík, Vlastimil Hála

C   G C   G
R.: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
Dmi   G   C   Ami   Dmi G
kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
C   G C   F
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
                  Fmi   C   Ami
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
C G C
jen když je co pít.

Cmi   Fmi
★: Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
    Cmi G
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Cmi   Fmi
kdo chce se státi mužem, ten whisky pije rád,
G   C
a proto všichni můžem společně zazpívat:

R.:

Obsah

Made in Valmez	6
Chtěl bych se jmenovat Jan	7
Nagasaki Hirošima	8
Demáček	9
Mám jednu ruku dlouhou	11
Nad stádem koní	12
Cesta byla suchá	13
Hej Báró	14
Alebo áno – alebo nie	15
Starej pán	17
Pojďme se napít	19
Rychlé šípy	20
Na železnici	22
Jarmila	23
Danse macabre	25
Jumbo jet	26
Máňa	28
Honda	29
Lod' dětí	31
V devět hodin dvacet pět	32
Dvě noty půlový	33
Louisiana	35
Vejdi	36
Tvůj čas	37
Tramprská	39
Jdou po mně, jdou	40
Kumbaya	42
Muzeum	43
Přelezl jsem plot	45
Já s tebou žít nebudu	47
Sen noci svatebčanské	49
Návrat	51
Tulácká	52
Barbora píše z tábora	53
Vraca ja sa dom	54
Husličky	56
S Luisem	57
Janošek	58
Kurnikšopatožtoné	59

Na valašském bále	60
Příběh Fanoša v pálenici usnuvšího	61
Čistá jak Vizovice	62
Zafúkané	63
Až se k nám právo vrátí	64
Dvě báby	65
Soudný den	66
Wayfaring stranger	68
Oh Freedom	69
Město s pěti věžemi	70
Motýl	71
Klobouk ve křoví	72
Tak jsem tady	73
Opět na výletě	74
Jednou mi fotr povídá	76
Whisky, to je moje gusto	77

Jednou mi fotr povídá

Z filmu Šakalí léta

- A⁷
1. Jednou mi fotr povídá
- D⁷
- zůstali jsme už sami dva,
- E⁷ A⁷
- že si chce začít taky trochu žít.
- Nech si to projít palicí
- D⁷
- a nevracej se s vopicí
- E⁷ A⁷
- snaž se mě hochu trochu pochopit.
- E⁷ A⁷
- R.: Já šel, šel dál baby, kam mě pán bůh zval
- E⁷ D⁷
- já šel, šel dál baby a furt jen tancoval.
- A⁷ D⁷
- Na každý divný hranici, na policejní stanici,
- E⁷ D⁷ E⁷ A⁷
- hrál jsem jenom Rock'n Roll for You.
2. Přiletěl se mnou černej čáp,
zobákem dělal rockin'klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál.
Obrovskej bourák v ulici,
po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj přijel nějakej král.
- R.:
3. Pořád tak nějak nemohu,
chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout.
Blázniví ptáci začnou řvát
a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.

G F C
Hrajte mi blues za to že se mnou byla,
F G
Za každou mou půlnoc v které mě probudila
Dmi C F
Hrajte mi blues že aspoň našli jsme se
Dmi C Dmi
A že mám rozum který všechno snese

Hrajte mi blues za moje skvělé plány
Že už budu hodný a na prstě omotaný
Hrajte mi blues at' si s ním zacpu uši
At' neslyším ticho co mi zbylo v duši

Hmi A D
Hrajte mi blues za tu co o mě stála
Hmi A D
Hrajte mi blues i kdyby jenom lhala
Hmi A
Hrajte mi blues
D Hmi
že na tomhle krásném světě
A
Už se mi nechce být jinak
D
než jen na výletě

Abecední seznam

Alebo áno – alebo nie	15
Až se k nám právo vrátí	64
Barbora píše z tábora	53
Cesta byla suchá	13
Chtěl bych se jmenovat Jan	7
Čistá jak Vizovice	62
Danse macabre	25
Demáček	9
Dvě báby	65
Dvě noty půlový	33
Hej Báro	14
Honda	29
Husličky	56
Janošek	58
Jarmila	23
Já s tebou žít nebudu	47
Jdou po mně, jdou	40
Jednou mi fotr povídá	76
Jumbo jet	26
Klobouk ve křoví	72
Kumbaya	42
Kurníkšopatožtoné	59
Lod' dětí	31
Louisiana	35
Made in Valmez	6
Mám jednu ruku dlouhou	11
Máňa	28
Město s pěti věžemi	70
Motýl	71
Muzeum	43
Na valašském bále	60
Na železnici	22
Nad stádem koní	12
Nagasaki Hirošima	8
Návrat	51
Oh Freedom	69
Opět na výletě	74
Pojďme se napít	19
Přelezl jsem plot	45

Příběh Fanoša v pálenici usnuvšího	61
Rychlé šípy	20
S Luisem	57
Sen noci svatebčanské	49
Soudný den	66
Starej pán	17
Tak jsem tady	73
Tramprská	39
Tulácká	52
Tvůj čas	37
V devět hodin dvacet pět	32
Vejdi	36
Vraca sa dom	54
Wayfaring stranger	68
Whisky, to je moje gusto	77
Zafúkané	63

Opět na výletě

Vlasta Redl

Ami Dmi Ami Ami⁷
 Říkali že už tě neuvídím
 Ami Dmi
 A chtěli slyšet jména
 Ami⁷
 nějakých dalších lidí
 Dmi F
 Ale já nikoho neznám ani tebe milá
 Dmi C F
 Víím jen že jsi pryč žes mě opustila

Ami Dmi Ami Ami⁷
 Říkali že to mám pustit z hlavy
 Ami Dmi
 A chodit víc ven
 Ami Ami⁷
 Že mám jen jedno zdraví
 Dmi C F
 Ale já nemám zájem o žádné uzdravení
 Ami Dmi Ami Ami⁷
 Říkali , že čas všechno spraví

A D
 Tak konečně mám zas
 E
 aspoň po starostech
 A D E
 Co bude zítra a co potom
 A jak je to prosté
 Hmi⁷ D
 Zas můžu lhát a chodit si kam chci domů
 Hmi⁷ A
 A do rána psát o tom
 D
 Že není komu

Tak jsem tady

Vlasta Redl

- D Hmi Emi A D
1. Ani jsem nepřišel na slupce od banánu,
D E E⁷ A A/E
ani se nedá říct, že to šlo podle plánu,
F[#] Hmi Emi A A/E
trochu mě zdržela důvěra v jízdni řády,
D Hmi Emi A D
ale ten, kdo ví, kam jede, vždycky si už poradí.
2. A já nemám na taxi, a tak si jezdím stopem,
jedni se courají a druzí to berou hopem,
člověk to musí brát podle těch, co ho berou,
každej má víc tváří, jenom si vybrat, kterou.
3. A už jsem si zvykl, že vždycky mě někdo vezme,
dívám se z okna a snažím se hádat, kde jsme,
krajina většinou zdá se mi povědomá,
asi to bude tím, že jsem tu někde doma.
4. Všude jsem doma a všude jsem trochu cizí,
sleduju v zrcátku krajinu, než mi zmizí,
a říkám si: kde asi, kde domov můj leží,
ale ||: vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží ... :||

Made in Valmez

Mňága a Žďorp

D
Jako je sama skála
G Emi A
tak jsem sám i já
jako je prázdná duha
tak jsem prázdný i já
jako je zrádná voda
tak zradím i já

D
zkouším se prokopat ven
zkouší se prokopat ven!
G
zkouším se prokopat ven
Emi A
zkouší se prokopat ven!
zkouším se prokopat ven
zkouší se prokopat ven!
zkouší se prokopat ven!

o půl třetí na náměstí
ve Valašském Meziříčí
jdu co noha nohu mine
a každý sám sobě jsme stínem
nic mi není přitom melu z posledního
těžko říct o tom něco konkrétního
stejná slova kolem stejný tváře
a každý sám sobě jsme lhářem a já už zase

zkouším se prokopat ven zkouší se prokopat ven!
zkouším se prokopat ven zkouší se prokopat ven!
zkouším se prokopat ven zkouší se prokopat ven!
zkouší se prokopat ven!

Motýl

Jiří Šlitr, Jiří Suchý

G
Někdy si myslívám, že láska je mi vzdálená,
Ami
nejím a nezpívám a třesou se mi kolena,
D⁷ G E
ten pocit však se jako dým rozplyne, když tě zřím
Ami D⁷ G
a do duše mi padne klid.

D⁷ G
Zdá se mi, že jsem motýl, který si vzal do hlavy,
Ami
že lítat z kytky na kytku ho vlastně nebaví,
D⁷ G E
a proto rozhodl se hned pro nejkrásnější květ
Ami D⁷ G
a jenom pro něj hodlá žít.

D⁷ G^{#dim} D⁷
Snad řek' jsem víc, než chtěl jsem říc',
G^{#dim} D⁷ Ami D⁷
to už se stává,
G F^{#mi} H⁷
bude to tím, že dobře vím, že jsi ta pravá.

D⁷ G
Že se mi hlava točí za to může šeřík snad,
Ami
a tužkou na obočí chtěl bych zkusit verše psát,
D⁷ G E
to všechno bude jenom tím, že dávno dobře vím,
Ami D⁷ G
že láska nedá lidem spát,
E A⁷ D⁷ G
že láska nedá, nedá lidem spát.

Nagasaki Hirošima

Mňága a Žďorp

(kapo 1.pražec)

D A G A D A G A
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
D A G A Hmi
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
G D G D A
z takový lásky jsou kruhy pod očima
D A G A D A G A
a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima

Jsou jistý věci co bych tesal do kamene
tam kde je láska tam je všechno dovolené
a tam kde není tam mě to nezajímá
jó dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima

Já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
ale jablka z ráje bejvala jedovatá
jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima
jó dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima

a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce — Nagasaki Hirošima

Demáček

Buty

Ami F C

C Ami D G

1. O tom, co je velká láska,

Ami D G

asi nevím vůbec nic,

Ami D G E

někde ve vzpomínkách praská postel,

Ami D G A⁷

nebo kostel, co jsem to chtěl.

Dmi G C Dmi G C

Poškrábej mi záda, zazpívám ti kus,

Dmi G C Ami

který dnešní móda žá-dá,

D F C

mám vytříbený vkus.

2. O tom, co je velká láska,

asi nevím vůbec nic,

někde dál je možná válka,

jenom kousek,

malý kousek.

Nevím, proč to říkám,

vlastně nevím vůbec nic,

je tu komár, který píchá,

poškrábej mě a nic víc.

F Emi

- R.: Nejsem miláček,

Dmi C

natočím ti demáček,

F Emi

kousek nazpívám

G

a zbytek jenom povídám.

lalala...

Město s pěti věžemi

Spirituál kvintet

- *: Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,

má z kamene chrám a věží má pět,

C⁷ F C/G G C F C G

pět má město věží, haleluja.

C

- R.: Ten, kdo chce uvěřit, věří,

G

ten, kdo chce uvěřit, věří,

C F C

ten, kdo chce uvěřit, věří,

C⁷ F C/G G C F C G⁷

pět má město věží, haleluja.

G C

2. Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,

G

jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,

C

jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,

C⁷ F C/G G C F C G⁷

pět má město věží, haleluja.

3. Město tě přivítá, at' pálí slunce nebo sněží,

přivítá, at' pálí slunce nebo sněží,

přivítá, at' pálí slunce nebo sněží,

pět má město věží, haleluja.

4. Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,

jenom znát místo, kde to město leží,

nikdo neví přesně, kudy se tam běží,

pět má město věží, haleluja.

Oh Freedom

Spirituál kvintet

F C F B^b C
1. Oh Freedom oh Freedom
F Dmi F G⁷ C
oh Freedom over me.

A Dmi
R.: Before I' d be a slave
B^b G⁷
I' d be buried in my grave
F C
and go home to my Lord
B^b F
and be free.

2. No more weeping no more weeping
no more weeping over me.

3. No more crying no more crying
no more crying over me.

4. There' ll be singing there' ll be singing
there' ll be singing over me.

5. Jménem lásky, jménem hněvu
zpívám tobě, lide můj.

R.: Nejvíc svobody si važ,
a čím víc ji postrádáš,
o to blíž v dobách zlých
při ní stůj!

Nejsem miláček,
natočím ti demáček,
kousek nazpívám
a zbytek jenom povídám.

Nejsem miláček,
natočím ti demáček,
kousek nazpívám
a zbytek jenom povídám.

A zbytek jenom povídám,
a zbytek jenom povídám...

Mám jednu ruku dlouhou

Buty

- E C#mi G#mi F#mi⁷
1. Najdem si místo, kde se dobře kouří
E C#mi G#mi F#mi⁷
Kde horké slunce do nápojů nepíchá
H H⁷/A E A
Kde vítr snáší zmolky ptačích hovínek
H F#mi⁷ H
okolo nás a říká

Můžeme zkoušet, co nám nejlíp zachutná
A klidně se dívat, jestli někdo nejde
někdo, kdo ví, že už tady sedíme
a řekne Nazdar kluci

E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou
E C#mi A E
Mám jednu ruku dlouhou

A F#mi C#mi Hmi⁷
Posad' se k nám, necháme tě vymluvit
A F#mi C#mi Hmi⁷
a vzpomenout si na ty naše úkoly
E E⁷ A D E
tu ruku nam dej a odpočívej v pokoji
A F#mi C#mi Hmi⁷
Tam na tom místě, kde se dobře leží

A F#mi D A
Na na na na na na
F#mi
Na na na na na ....
A F#mi D A
Mám jednu ruku dlouhou ....

8. Zdál se mi sen já stojím na svém místě
zdál se mi sen mé svědomí je čisté
Ami F
zdál se mi sen jen jedno vím jistě
Ami E⁷ Ami
je soudný den!

Wayfaring stranger

Poutníci

- Emi
1. I' m just a poor wayfaring stranger
Ami Emi
A trav' ling through this land of woe.
And there' s no sickness, toil or danger
Ami Hmi Emi
In that bright world to which I go
C G
R.: I' m going there to meet my Father
C H⁷
I' m going there no more to roam
Emi
I' m just a going over Jordan
Ami Hmi Emi
I' m just a going over home.
2. I know dark clouds will gather ' round me
I know my way is rough and steep
Yet beauteous fields lie just before me
Where souls redeemed their vigil keep.

Soudný den

Spirituál Kvintet

- Ami
1. Zdál se mi sen že se nebe hroutí
C
zdál se mi sen o poslední pouti
Ami
zdál se mi sen ze všechno seberou ti
Ami Emi Ami
v ten soudný den
  2. Kam běžet mám Slunce rychle chladne
kam běžet mám Měsíc na Zem spadne
kam běžet mám moře už je na dně
v ten soudný den
  3. Stůj nechod' dál času už je málo
stůj nechod' dál míň než by se zdálo
stůj nechod' dál otevři se skálo
v ten soudný den
  4. Pán tě zavolá má pro každého místo
pán tě zavolá jen kdo má duši čistou
pán tě zavolá sám nedokázal bys to
v ten soudný den
  5. Soudí soudí pány slouhy
soudí soudí hříšné touhy
soudí soudí výčet pouhý
Ááá
Ami
  6. V tom se probudíš to byl jen sen
F
v tom se probudíš to byl jen sen
E⁷
v tom se probudíš to byl jen sen
Ami E⁷ Ami
jen pouhý sen

Nad stádem koní

Buty

- D A Emi G D
Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
A Emi G D
černý vůz vlečou a slzy tečou a já volám:
- Tak neplač můj kamaráde
náhoda je blbec když krade
- D A Emi
Je tuhý jak vecka a řeka ho zplaví
G C G A
Máme ho rádi. No tak co (no) tak co, (no) tak co
- Vždycky si přál až bude popel i s gitarou, hou
Vodou ať plavou jen žádný hotel s křížkem nad hlavou
- Až najdeš místo kde je ten pramen kámen co praská
Budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska
No tak co, (no) tak co, (no) tak co
- Nad stádem koní podkovy zvoní zvoní
černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám
- Vysyp ten popel kamaráde do bílé vody vody
G F[#]mi G
Vyhasnul kotel a Náhoda je Štěstí od podkovy (||: .. .. :||)
- D A G D A G
Vysyp ten popel kamaráde do bílé vody vody
D A Emi G
Vyhasnul kotel a Náhoda je Štěstí od podkovy

Cesta byla suchá

Buty

G D G G⁷
Cesta byla suchá místy mokrá,
D G
viditelnost byla celkem dobrá
C D
na strmých svazcích hor pěstovali pšenici
G C
ve volných chvílích hráli golf.
G D G
Cesta byla suchá místy mokrá.

C H C Ami C D Emi C Ami F

G D G
a je mi tak jak může být spokojenému jen.

Máš oči jako dvě pomněnky v trávě
přes kterou přešel parní válec právě
a pak se vzdálil někam k horám
tam kde až slunce zapadá
a je mu tak jak může být spokojenému jen

Dvě báby

Spirituál kvintet

- D G D
1. Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
A⁷
všichni se rvou a duši dávaj' všanc
D G D
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,
G D A⁷ D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
- D G D
R.: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
A⁷
když před kaplí tu zpívám na schodech
D G D
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
G D A⁷ D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
3. Ted' říkám „good-bye“ světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Až se k nám právo vrátí

Spirituál kvintet

- Dmi
1. Chci sluncem být a ne planetou,
A⁷ Dmi
až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou,
A⁷ Dmi
až se k nám právo vrátí.
- Dmi C F
- R.: Já čekám dál, já čekám dál,
B^b A A⁷ Dmi Gmi A
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
Dmi C F
já čekám dál, já čekám dál,
B^b A A⁷ Dmi
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.
2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,
až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst,
až se k nám právo vrátí.
  3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
až se k nám právo vrátí,
a jako člověk chci svůj život žít,
až se k nám právo vrátí.
  5. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.
  6. Už se těším až se narovná,
až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám,
až se k nám právo vrátí.

Hej Báro

Těla

- (Orig. A)
Ujéra pam 4×
- C G Ami F
1. No jo ještě tě dojímaj ptáci
C G Ami F
No jo ještě jim dávaš pít
No jo ještě tě baví hrát si
No jo ještě tě baví žít.
- Ujéra pam 4×
2. No jo ještě máš sílu rvát se
No jo ještě máš právo snít
No jo ještě ti lžou jen krátce
No jo ještě máš sílu přímo k cíli jít.
- C G Ami
- R.: Hej Báro, hádej kdo je král
F C
vím, že ty jsi výš a já jen dál
G F
zas mě lákáš k sobě do očí
Hej Báro, zkouška spojení
nauč mě to věčný divení
dřív než se káča dotočí.
- Ujéra pam 4×
3. No jo ještě si dáš tu práci
nezívat, když ti spáči raděj spát.
No ne (no ne) ještě tě baví hrát si
No jo (no jo) ale jednou se budeš tomu všemu smát
- R.: Hej Báro...
- R.: Hej Báro, hádej kdo je král
nikdo neprohrál, svět se točí

Alebo áno – alebo nie

Sklep

C
1. Prečo o mne len snieš
F C
prečo neideš ku dverám
F C
odkiaľ sa na teba pozerám
F G
veď vieš, čo smieš.

C
2. Po meste chodíš sám
F C
v tom čiernom talári,
F C G
ja viem mal si malári-u,
C
však rada tá mám.

3. Pozri sa oblokom do sveta,
ja nemôžem byť svôvätá
ak chcem, či nechcem.

C F G C
R.: alebo áno, alebo nie
F G C
maj so mnou ešte strpenie
F G C
veď láska je života korenie
F G
bože môj, bože môj.
F
Zober si ma rýchlo, rýchlo a chýtro,
G
čo je toto za poriadok,
nenapísal' s ani riadok
F
prečo toto, veď to nieje iba hento

Zafúkané

Fleret

Ami A² Ami A²
1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C Emi⁷ G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami Fmaj⁷ Ami E^{4sus}
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C
R.: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi E⁷
kolem mňa všeco je zafúkané.
Ami C G C
Zafúkané, zafúkané,
F Dmi E Ami
kolem mňa všeco je zafúkané.

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R.: ||: Ale zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :||

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy – sú zafúkané.

R.: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané.

Čistá jak Vizovice

Fleret

Ami E⁷ Ami
Vyzvonil jsem tajemství

C G C

na vizovském náměstí:

Dmi E⁷
jsi čistá jak Vizovice

Ami E⁷ Ami
uchazečů bude více.

Zvěsti všude kolují,
že každý večer sama spíš,
kdekdo říká: sakra, škoda,
vždyť mlýn mele, když je voda.

Ami E⁷ Ami C G C

R.: Čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,

F E⁷ Ami F E⁷ Ami
hej drin, hej drin,

Ami E⁷ Ami C G C
čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,

Dmi E Ami
kde je voda na tvůj mlýn?

Po vizovském náměstí
huby nesou tajemství,
že čistá jak Vizovice
nebudeš už nikdy více.

G
prečo toto, no toto toto toto toto
Alebo áno ...

4. Ak chceš
ja možno bozk ti dám
no skôr tu zomrem sám
príje iný chalán
5. Sók szakács
nem bazmek akí gyol
feketö fehervár
Molnár ek cukrárszda.

R.: Alebo áno ...

Starej pán

Petr Skoumal

★: Starej pán sedí a poslouchá jazz
C E⁷
Gmi⁶ A⁷ Dmi
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
Fmi⁶ C Ami
jako by zase u baru stál
D⁷ Fmaj⁷ E⁷
a na pódiu Django hrál.

R.: Starej pán sedí a poslouchá jazz
C E⁷
Gmi⁶ A⁷ Dmi
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
Fmi⁶ C Ami
starej pán sedí a poslouchá jazz
D⁷ G⁷ C
a na desce se točí pes.

1. Jó, ráno si vzal čistý ponožky
E⁷ Ami
a zajel si do Paříže bez doložky,
E⁷ Ami
jezdilo se z Wilsonova nádraží
Fmi⁶ G⁷
a neměli jsme v kufru žádný závaží, jé.
2. Jó, to tenkrát ještě žila naštěstí
ta slečna z Fügnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé.
3. Vlaky byly čistý a dochvilný
a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

Příběh Fanoša v pálenici usnuvšího

Fleret

1. Usnul Fanoš v pálenici na špalku,
D A D
G A D
ej, že duša zkazil on všechnu gořalku,
G A D
bědoval on po dědině převelice,
G F[#]mi Emi Hmi A
ej, že škoda je tej slivovice.
  2. Vytáhl on demijóny ze sednice,
ej, že jich duša vleje, že jich vleje do Dřevnice,
do Dřevnice svoje štěstí vylévá,
a s ním kousek živobyті odplouvá.
  3. Kus po prúdu Jano voly napájá,
ej, a že sa diví, že z nich táhne gořala,
napil sa on taky vody a pochopil,
hloupý každý, kdo by sa neopil.
- ★: Nač by chodil do hospody či do šenka,
G A D G
G F[#]mi Emi Hmi A
když tu teče taká voděnka,
kdo nepíl, ten oľutová, voděnka odtekla v dál ...

Na valašském bále

Fleret

Ami F C G
R.: Otvírajte taneční sál, susedé,
Ami F C G
lad'te husle, valašský bál zas bude,
Ami F C G
otvírajte sokolovňu, susedé,
Ami F Ami E Ami
lad'te husle, valašský bál tu bude.
E Ami E Ami E Ami E Ami

Ami E⁷ Ami E⁷ Dmi E⁷ Ami
1. Poslúchajte, strýcu, netlačte sa, děláte tu zmatek,
C G C F C F C G C G F E
vezmite si totkaj ten váš lístek a už sa tu nemotajte,
Ami E⁷ Ami E⁷ C G C F C E
flašu, tu nám nechte tady, co to má být za nápady,
Ami E⁷ Ami Dmi E⁷ Dmi E⁷ Ami E⁷ Ami
u nás to tu není tak, jak na hasičském, že vás vyvedem!

2. Neplancitě, cěrky, vám jestli je patnáct, začnu střílet,
to leda bych doma nechal brýle na kredencu ve futrálu,
kolik máte, vám říct možu, aj vám ocaď hned pomožu,
tož vám není, slečny, víc jak dvanáct let, tož valte dom, všech
pět.

Ami E⁷ Ami E⁷ Dmi E⁷ Ami
★: Ogaři, co máte ruky v kapsách, až tam kdesi dole,
C G C F
šak vy víte, že mají byt hore,
E⁷
a tož štrngnime si spolem!

R.: Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Pojďme se napít

Poutníci

D G A D
1. Pěkně tě vítám, lásco má,
F[#]mi G D A G
tak trochu zbitá a víc soukromá,
D G F[#]mi Hmi
pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
G F[#]mi Emi D A G
jednou za sto let?

F[#]mi A D G F[#]mi Emi
R.: ||: Pojďme se napít, pojdme se napít,
D Emi G D
at' nám mají z čeho slzy týct. :||

2. V nohách ti dřepí bílej pták,
už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
bránou vítězství.

3. V očích ti svítí a slábne dech
a něco k pití tu ční na stolech,
a něco k pití, a nepospíchej, stoletá má lásco,
když už nemáš kam.

Rychlé šípy

Wabi Ryvola

- Emi
1. Můj život je jen plný nesnází
Ami
na jaře když duben přichází
C
já vracím se do poválečných let
Emi
kdy vycházel náš starej dobrej Vpřed
G
Já žlutý kvítek na klopu si dám
Ami
a píseň Vontů tiše zabroukám
D
do Stínadel se večer vypravím
Emi H⁷
snad potkám cestou Losnu, co já vím.
2. Dunivá Kateřina burácí
a Široko má dávno po práci
jen já se vracím Myší pastí sám
nevím, co s ježkem v kleci dělat mám
Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětínáč
pan Fišer pustil z okna květináč
Jan Tleskač, Jiří Rymář a tak dál
pan Foglar tohle nikdy nenapsal
3. To Rychlé šípy samy byly v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás
co nemůže nám nikdo nikdy vzít
kdo kopal studnu, aby druhej moh pít
Snad jednou, až se jaro navrátí
můj život píseň Vontů obrátí
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten, kdo se mi smál

Kurnikšopatožtoné

Fleret

- A D A
1. Kerá sviha mi to hůkla až do pola
D A
a u našeho najela nám do topola,
D A
a kdo nám totkaj vyrval metrák řepy,
D A
nevšimnout si toho, mosél bych byt leda slepý.
- E A E
R.: Kurnikšopatožtone, to je teda moc,
A E
budem moset za starostů žádat o pomoc.
2. Starosta sa divně díve: co si hlupý,
nepomožu, nemám lidi, hlavú krutí,
a prý příště, než sa naštvu, ať přemýšlám,
možná že sa ze všeckého vyplancem aj sám, jo!
- R.: ||: Kurnikšopatožtone, to je teda moc,
budem moset až do Zlína žádat o pomoc. :||
3. Co sa budu táhat henkaj až na úrad,
hádat se tam, doprošovat, gdesi nůrat,
súsed, ten má pěknú řepu, co sa budu s***,
dneska v noci vezmu táčka - už ho slyším řvat, jo!
- R.: Kurnikšopatožtone, to je teda moc,
bude moset za starostů žádat o pomoc.
- R.: Kurnikšopatožtone, to je teda moc,
bude moset až do Zlína žádat o pomoc.
- R.: ||: Kurnikšopatožtone, to je teda moc! :||

Janošek

ČMHS

- C   G   C
1. Ej, cos porobil Janošku
C   F
Ej, cos porobil Janošku
C   G
Že tá svázali za nožku
C   G⁷   C
Že tá svázali za nožku
2. Ej, neporobil jsem nic zlého
Zabil jsem srnca mladého
- A D A D A E A
3. Ej, to nebyl srnec, byla laň
Ja, už ňa vezú, nevím kam
4. Už je má milá, už je zle
Už sú pútečka na noze
- A D A D A E A
5. Chystaj, má milá, dva nože
Přeřež pútečka na noze
6. Ach, jaké je to řezání
Když sú pútečka kovaný
- A D A D A E A

4. Tak Mírek Dušín s Červenáčkem jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou
za nima Rychlonožka s Bublinou
naši krásnou chlapeckou krajinou

G D C   Emi
Duj, duj, duj, fujaro vítězná ...

Na železnici

20ková píseň STEZKA Hůrky

- D
R.: Na železnici dějou se věci
A   D
na dráze jsou zaměstnáni švarní mládenci
1. Nastoupím do vlaku dám si láhev koňaku
nabízím nabízím všem
2. Přistoupí průvodčí hned se na mě osočí
co tady chlastáte tak
3. Najednou skrz sklenici vidím krásnou mladici
vytahují hadici ven
4. V tunelu v tunelu došlo k tomu omylu
nebyla to mladice byl to chlap

1. Jarmila vždycy mi radila,
 abyh pracovní dobu dodržel,
 dneska mně ale náramně
 táhlo domů, a tak jsem prostě šel
 Jarmila má totiž dneska narozeniny,
 proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
 na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
 v předsíni stojí pánské střevíce.
2. Vytahuji z aktovky květiny,
 uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
 tipuji nejspíše na strýce,
 kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
 Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
 vzpomenu si na Jarmilu, nejsem jediný,
 v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
 vidím, že nevymřem po přeslici.
3. Kdepak, jejda, není to strejda,
 Františku, ty máš boty úplně jak on,
 přičemž nechávám prostor úvahám,
 vyhledávám optimální tón,
 kterým bych oba dva jednak pohanil,
 přitom abyh nikoho slovem nezranil,
 takže jsem chvíli stál, pak říkám: „Krucinál,
 tebe bych, soudruhu, tady nehledal.“

1. K nebi zírám, ležím v trávě.
 Prsty prosévám teplou hlínu.
 Míchám koktejl právě zfantazie světla stínů.
 Luisi rozumíš.
2. Oči stíní temné brýle.
 Tak se zavírám, slunce sálá.
 Krátký letní výlet s fantazií a jednou znát,
 já tě přivolám Luisi.
- R.: Má sílu anděla zkázy
 nohy mi ztěžkly záhy
 a zvýšky na mě hází opojení.
 Sem se z dálky líně plouží
 procesí mléčné dráhy
 jak zvláštně každý touží po spojení
3. K nebi zírám, bosá vtrávě.
 Tvoje poselství to mě chrání.
 Ráda pročtu závěť fantasie snů a přání
 nám všem zůstanou Luisi

Ja ženy ženy
Níc na Betlém nevěřijú
A když dojdú na pútnícká
A když dojdú na pútnícká
hned ho zbijú

Tož byl u nás na Štědrý den
Betlém hotový
Eště dneskaj nedoslýchám
Na obě nohy

Husličky

Vlasta Redl

- A D A Hmi F[#]mi E
- ||: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :||
Hmi⁷ A D Hmi E A D
na trávě poválané, na trávě poválané
Hmi F[#]mi E Hmi F[#]mi E
u paty ořecha?
  - ||: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :||
||: že ste, husličky, samé :|| na světě zůstaly?
  - ||: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :||
||: co sa mu enem zdálo, :|| že už vjec nechtěl hrát? :||
  - ||: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :||
||: až sa tá bude trápit, :|| která ho nechtěla.

4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Danse macabre

Jaromír Nohavica

- Dmi B^b Dmi B^b Dmi B^b Dmi B^b
R.: Naj naj na naj ...
Dmi F A Dmi B^b F C F A
- Dmi B^b
- Šest milionů srdcí vyletělo komínem,
Dmi B^b
svoje malé lži si, lásko, dnes prominem,
F A
budeme tančit s venkovany,
Dmi B^b F C F A
na návsi vesnice budeme se smát, mám tě rád .
  - Láska je nenávisť a nenávisť je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem práská,
v červené sametové halence
podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.
  - Mě děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem
a teď vyspává, jinak to smysl nedává.

Jumbo jet

Dobeš

- C
1. V parkhotelu rozjížděl se fet,
my museli jsme na letišťe jet,
F G C
dneska už nám nikde nenalejou.
Byl to přesně ten bar,
kde kluci řežou do kytar
F G C
a furt dokola zpívaj' „go go go”.
- Ami D
2. Škoda, že holky tu nejsou s námi,
Dmi G
no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.
C
Začínáme noční let nad planetou jménem svět,
F G C
teď ke startu se krčí naše Jumbo jet.
3. Na sto procent otáček jdou motory,
pak ohně začnou šlehat z každé komory
a zvuk se začne třepat nad plochou.
Noční Praha, neónové reklamy, pak Frankfurt, Londýn pod námi,
a nám zní v uších stále ještě „go go go”.
- R.: V kabině budík na budíku,
naše lasery měří, jak se vzdouvaj' vlny Atlantiku,
rychlost: patnáct set, výška: deset pět,
rychlost: patnáct set, výška: deset pět,
nocí letí naše parta starým dobrým Jumbo jet.
4. Pozdravujem velitele vzdušných sil
a taky George na majáku v Orresville,
a vůbec všechny, co jsou stále na nohou.
Zvětšují se žluté pásy runwaye,
dobře víš, jak lidské slovo zahřeje,
když ve sluchátkách slyšíš „go go go”.

Vracaja sa dom

Vlasta Redl

- A H
Vracaja sa dom
E A
Od Betléma do Vsetína
H E
Něsl sem sa jak ta laňka
A F#
Něsl sem sa jak ta laňka
Hmi E A
Potrefená
- D E
A že bylo v tom Betlémě
A E
živo velice
A D
voněl jsem jak marijánek
A E A
od slivovice
- Vracaja sa dom
Znavený a šťastný velmi
Tož jsem sebu od radosti
Od velkej božskej milosti
Praštil k zemi
- Ležím přemítám
Najednú je u mňa žena
A nevěří že sa vracám
A nevěří že sa vracám
Od Betléma
- A že bylo v tom Betlémě
živo velice
A že nás tam Josef nutil
do slivovice

Barbora píše z tábora

Uhlíř / Svěrák

- C G
1. Maminko, tatínku, posílám vám vzpomínku C
z letního tábora, jistě víte, že vám píše vaše dcera Barbora C
C G
Strava se tu nedá jíst k obědu byl jen zelný list C
polívka studená, co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena
2. Myslela jsem prostě že budou různé soutěže
slíbi li bojovku, pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku
Štefan, hlavní vedoucí chodí s naší vedoucí
která je příšera, scházejí se, líbají se u totemu za šera
- C Dmi⁷ G C
R.: Proč jsem se nenarodila o pár let dřív
Ami F G C C⁷
dneska bych krásně chodila se Štefanem, co říká si Stýv
Dmi G C
Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve
Ami F C
řekla bych: „Nebud' nesmělý, líbej mě Stýve“
3. Závěrem dopisu ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí
Když běží po lese, všechno na ní třese se
užívá mejkapu, co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu
4. P.S: Pošlete dvě, tři sta, jsem bez peněz dočista
pojedem do Písku, máme v plánu zastavit se v jitexovém středisku
Když jsme se koupali, všichni na mě koukali
je to tím, že možná v jednoduchých plavkách už jsem, už jsem prostě nemožná
- C Dmi Emi C
Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív

R.: Škoda, že holky tu nejsou s námi,
no ale lodě plujou a přístavy zůstávají.
At' barman dělá led, at' zablokuje levý střed,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet.

D D⁹ A/D D
Ležel jsem v posteli vzhůru bříchem
D⁹ A D
vedle mě nevěsta a já byl ženichem

Návrat

Hoboes

- C F C
1. Už se k tobě hej navracím
F G
obvazy mi dej krvácím
F G⁷ C Ami
ze sedla mi pomoz v břicho díru mám
F G⁷ C
mimo to mám žízeň jako trám
2. Bitva byla zlá to mi věř
byli jsme jen dva na tu sběř
střelivo nám došlo potom Frankie pad
zatracenej měsíc listopad
3. Za těch minut pár co teď mám
počkám na černej telegram
a sklenku whisky dopít už mi zbejvá jen
než poslední blues ukončí můj sen
4. Už nebudu zlej ty to víš
ruku mi podej přístup blíž
ubejvá mi sil a v břicho díru mám
odcházej už na poslední flám

Honda

Dobeš

- Ami E G
- C
1. Jen ty mě to nevěříš, když ví to celá Kroměříž,
G C
když kolem silnic louky rozkvetou.
C
Táta vezme čepici, do ruky páku řadící,
G
jedeme do Zdounek za tetou.
Ami
Máváme na jiné vozy předjížděje,
D G
na sklech máme přilepené rozesmáté obličej.
C
Tady jede Honda a v Hondě sedí Tonda,
G C
ten se tedy sjždou neondá.
2. Čtyřka, trojka, dvojka, sytič, karburátor, spojka,
jedem koryčanskou silnicí.
Tady jede Lada, ukážem jí záda,
svištíme po čáře dělicí.
Důvěřivý stopař na nás mává,
jen se projdi chůze je moc zdravá.
Já nedřel jsem se roky, abych šetřil tvoje kroky.
Podraz si boty cvoky
3. To se nám to jede, asfalt šustí, motor přede,
cirkuluje voda v chladiči.
To se nám to fičí kolem telegrafních tyčí,
nестаčí nám ani hasiči.
Marně na nás troubíš hochu, blikáš,
vyhrožuješ, kropíš, vodou stříkáš (inu ovšem).
My jezdíme jinak, proti nám jseš slimák.
Proti nám jseš prostě Pribiňák!

4. Tady jede Jawa, mimořádná sláva.
 Tady jede Saab, proti nám je sláb.
 Tady jede Džíp, natrhmem mu zip.
 Na hlavě máš dort, protože jseš Ford.
 Poslyš, teto, někdy musíš přijet,
 svezeme tě, udělej si výlet (na neděli).
 Život, to je jízda, chvíli plyn a chvíli brzda.
 Až to někdy vušich hvízdá.

Lod' dětí

Spirituál Kvintet

- G C D⁷
 1. Už plachty vzhůru letí, náš vítr začal vát,
 G Emi G D⁷ G
 je slyšet písně dětí a hudba začla hrát.
- C⁷ G
 R.: Tak jen dál milé děti honem dál,
 C⁷ A⁷ G Emi Ami D⁷
 milé děti tak jen dál, děti Boží – ta loď dost místa má!
2. Kdo má už po krk bídy, ten u nás nejde kout,
 na lodi nejsou třídy a každý může plout.
- R.: Tak jen dál...
3. Až v dáli nad vlnami zas vyhoupane se zem,
 tak těm co plují s námi bude patřit všem.
- R.: Tak jen dál...
4. = 1.

Sen noci svatebčanské

Vlasta Rědl

D D^{4sus} D⁹ D
 Jednou jsem na svatbě veliké byl
 D⁹ A/D D
 vína mi nalili tak co bych se nenapil
 D^{4sus} D⁹ D
 A když mě k půlnoci vynesli ven
 D⁹ A/D D
 zdál se mi zdál se mi tenhleten sen

D G A D

A/D D A/D D
 že jsem měl holku a měl si ji brát
 A/D D A/D D
 vzal si ji můj nejlepší kamarád
 A/D D D^{4sus} D
 A že mě pak přišli na svatbu zvát
 G A
 abych šel za svědka Teď přijde zápletka

Já na tu svatbu přece jen šel,
 vína bylo dost a koláčů, co kdo chtěl,
 a když mě k půlnoci vynesli ven,
 zdál se mi, zdál se mi tenhleten sen.

Kačeny holuby, krocani, husy,
 kaviár, ústřice pro sto lidí,
 babička plakala, jak jim to sluší,
 taková svatba se hned jen tak nevidí.

A já na té svatbě za svědka byl,
 s nevěstou tančil a s ženichem klábosil,
 když jsem se probral, koukám, kde to jsem,
 ej, škoda, přeškoda, byl to jen sen.

H⁷   Emi Edim H⁷
a my jsme v koncích čím dál blíž ... :||

V devět hodin dvacet pět

R.: ||: tap tadada tap ... :||

Ami   D
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
F   E   E⁷
ten vlak, co jsem jím měl jet na kolejích dávno nestál.
V devět hodin dvacet pět, jako bych dostal pětí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

A⁷
★: Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Dmi   G
že stavíš se jen na skok, že nachalas mi vrátka zadní otevřená,
E   E⁷
zadní otevřená.
Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet, že jsi unavená,
ze mě unavená.

R.: ||: tap, ... :||

2. Já čekala jsem hlavu střep a zdálo se že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví.
Já čekala jsem hlavu střep s podvědomou touhou,
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně nevím.

★: Pak jedenáctá byla a mně to bylo pasé,
já měla vědět dřív, že chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten list, co jsem ti psala byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R.: ||: tap tadada tap ... :||

Dvě noty půlový

Hop Trop

1. U chaty v údolí dvě noty půlový
A⁷ G D
vandrák si na basu hrál,
G
bylo to žůžový, nikdo však nepoví,
A⁷ D
komu a kde basu vzal,
Emi A⁷ D Hmi
puchejře na rukou měl, jak celej zpocenej dřel,
Emi A⁷ D A⁷ D
do blba zíral a na lesy zpíval, že trnul, kdo vokolo šel.

- R.: Nebylo v chajdě hnutí, když do drátů jsem sáh',
D G D
a tak svý dřevo dutý vytáh' jsem na práh,
G D
Emi A
má chajda sotva stojí, už ňáký léta má,
D G D
a kdo se zpívat bojí, ten at' ji podpírá.

2. Bylo to náhodou, právě se za vodou
ansámbl do kupy dal,
hospoda šílela, kapela kvílela,
čert aby do toho pral,
a ten co se za celej den naučil dvě noty jen,
tu hrůzu uslyšel, vzal basu a přišel, taky se do díla dal.

- R.: Nevadí, že jsme slabí, ne zrovna akorát,
E A E
A E
a že svý songy žabí chceme do svítání hrát,
F[#]mi H
kdo plíce má, at' zpívá, a klíďo celej den,

Já s tebou žít nebudu

Nerez

1. Bylas' jak poslední hlt vína,
Emi F^{#7}
H⁷ Emi Edim H⁷
sladká a k ránu bolavá,
za nehty výčítky a špína,
Edim D[#]dim
říkalas' : dnešní noc je tvá.
- R.: Co my dva z lásky vlastně máme,
G H⁷
Ami⁷ Edim H⁷
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám „kiš-kiš“,
Emi F^{#7}
navrch má vždycky těžký kámen
H⁷ Emi Edim H⁷
a my jsme v koncích čím dál blíž,
Emi Ami Edim H⁷
||: a me tuha na dživava jaj dari dari :||
2. Zejtra tě potkám za svým stínem,
neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem,
hořká a sladká splývají.
3. Bylas' jak poslední hlt vína,
zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčítky a špína
a trapný průchod banalit.

- R.: Co my tři z lásky vlastně máme,
hlubokou šachtou padá zdviž, co čumíš, kiš-kiš,
navrch má ...

- Emi F^{#7}
★: ||: Navrch má vždycky těžký kámen

Ami

★: Přelezl jsem plot ...

E

A

E

a kdo snad nudou zívá, ||: at' přijde zpívat sem ... :||

Louisiana

Hop Trop

- Emi
1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap
G D Emi
a na šifu křížit svět ho neleká,
ted' příležitost má a stačí, aby se jí drap',
G D Emi
ať na tu chvíli dlouho nečeká.
- Emi G D G D G D A Emi
- R.: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,
G D G D G D
bílá Louisiana, jako víra pevná loď,
Emi Hmi Emi
podepiš a s náma pojed', taky hned si z bečky nahní na zdraví.
2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.
3. Až budu někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černež Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

Přelezl jsem plot

Jarek Nohavica

- Ami G C
1. Přelezl jsem plot, zul šněrovací boty,
G Ami G Ami
vojáčku, co ti je, máš ruce z železa,
G C
na smrt a na život nás rozdělily ploty,
G Ami G Ami
tomu, kdo přežije, těžko se přelézá,
G
na smrt a na život, a není střední cesty,
Ami
a není mělký brod, buď smůla, nebo štěstí,
F
na smrt a na život mi rozpůlili lásku,
C
jsem loutka na provázku, jsem loutka na provázku.
2. V první putyce, u rozžhavených kamen,
dám si horký grog, holky si přisednou,
já sáhnu po klíce, a nebe sundám z ramen,
udělal jsem krok přes propast bezednou,
na poště od slečny dostal jsem telefonní seznam,
je mi tak zbytečný, já nikoho tu neznám,
jsem jako cizí host venku za touhletou branou,
človíčku, nashledanou, ahoj a nashledanou.
3. Jsem jako cizí host v tomhletem divném světě,
bojuju o život a sedím v tramvaji,
prosil jsem o milost, oni mi řekli: "Dobrá, jděte,"
přelezl jsem plot, další mě čekají,
je postní neděle a majestátné ticho,
v hradištském kostele si pánbůh nacpal břicho
a v dobrém rozmaru nazval mě vlastním synem,
pak jsme se opili erárním mešním vínem.

4. Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egyptána Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vytukávat do podlahy rytmus metronomu,
který tady klepe od počátku světa,
nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až
nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty,
v neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,

Vejdi

- C
1. Všechny dveře dokořán
Dmi
a plný vody džbán
F
vejdi, je-li žízeň tvá
G C
větší, než má zahrada
2. Vejdi dál a uvidíš
kde všechny barvy maj svou skrýš
cizím slovem, kde je zášť
a dítě nepoznává pláč
- R.: Vejdi, jsi-li jako já hravý
velký, či malý a jakkoliv starý
Vejdi, každý ruku ti podá
i pro tebe voda je v tom džbánu bezedném
3. Vejdi dál a mnohem blíž
tváře dětí uvidíš
každé jinou barvu má
a stejnou řečí zavolá
4. Vejdi dál a neklepej
sedni si a vyprávěj
o dětství a o láskách
o štěstí psaném ve vráskách

Tvůj čas

- E C#mi
1. Tvůj čas jen hvězdy měří
E C#mi
tvůj čas má někde cíl
E C#mi
Ten hledat budeš ztěží
F#7 H7
přes kameny a jíl
A H7
Pojď, trosečníku bludný
A H7
a dál se se mnou dej
E C#mi
Jsou dálky tolik svůdný
A H7 E
tak víc už neváhej.

- E A7 E
R.: Neváhej jít, ať šilencem jsi cest
E C#mi F#7 H7
neváhej snít pod nebem plným hvězd
E G#7
Dej ruku svou do dlaní
A F#7
tý svojí dálce na hraní
E H7 E
a dej se vést a dej se vést

2. Tvůj čas má sloky krátký
a mlhu před sebou
Tvý kroky jsou tak vratký
když stíny kolem jdou
Tam na konci zní zvony
a pak se dobře měj
tvý cesty dálkou voní

Muzeum

Jarek Nohavica

- D A Hmi
1. Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor
G D A7 D A7
je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,
D A Hmi
chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,
D G D A7 D
abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to všechno pomíjivé živobyčí,
G D4sus G
pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou
C G
a opájíš se představou, jaké to bude v ráji,
D A Hmi
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
G D A7 D
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně,
a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil
a volat: "Tutanchámon, vivat, vivat!" po egyptském kraji,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na politém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů,
ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

6. Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

tak víc už neváhej

Kumbaya

Tradicional (Spirituál Kvintet)

1.   D   G   D
1. Ten kdo zpívá rád, kumbaya, ten kdo zpívá rád,
G   A D   G   D
kumbaya, nemá proč se bát, kumbaya
G D/A A⁷   D G D/A A⁷   D
děl Pán, kumbaya, děl Pán kumbaya.
2. ||: Toho spasí pán, kumbaya :|| do pekelnejch bran, kumbaya
||: náš pán, kumbaya :||
3. ||: V ráji bude spát, kumbaya :|| zpívat jen a hrát, kumbaya
||: děl Pán, kumbaya :||
4. = 1. Ten kdo...

Dmi

1. Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blížká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,

Dmi G Dmi

tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F

- R.: Pojd' dál, s náma se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojd' dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a Čiro s Melounem,

G Dmi

a Meko, Miky, Vrt a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapradí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

D G D

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,

F#mi Hmi A7

||: pak jednou v létě řek' jsem si: at',

G D

svět fackuje tě, a tak mu to vrat'. :||

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
||: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :||

D G D

- R.: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,

G A7

na každém rohu mají fotku mou,

G D A7 D

kdyby mě chytli, jó, byl by ring,

C G A7 D

tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé jé

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
||: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :||
4. Však půl roku nato řekla mi: „Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
||: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :||
5. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
||: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen at' mají vztek. :||